

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 1, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела⁽¹⁾, както и член 18 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че е допустимо по отношение на страна с местожителство или обичайно пребиваване в друга държава членка определени съдебни документи да се приобщят към преписката по делото, като последицата от това е, че се считат за връчени, когато тази страна не е посочила лице, оправомощено да получава документите, чието местожителство е в държавата членка, в която е висящо съдебното производство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (ОВ L 324, стр. 79).

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 29 юни 2011 г. — J.J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV/ Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-326/11)

(2011/C 269/57)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: J.J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV

Отговорник: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 13, Б, буква ж) във връзка с член 4, параграф 3, буква а) от Шеста директива⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не е освободена от данък върху добавената стойност доставката на сграда, по която преди доставката продавачът е започнал строителни работи за преобразуване и/или реконструкция с цел построяването на нова сграда, а след доставката купувачът е продължил и довършил строителните работи?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Жалба, подадена на 28 юни 2011 г. от Alder Capital Ltd срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 13 април 2011 г. по дело T-209/09 — Alder Capital Ltd/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Gimv Nederland BV

(Дело C-328/11 P)

(2011/C 269/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Alder Capital Ltd (представители: A. von Mühlendahl и H. Hartwig, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Gimv Nederland BV

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени Решението на Общия съд от 13 април 2011 г. по дело T-209/09 и решението на втори апелативен състав на СХВП от 20 февруари 2009 г. по преписка R 486/2008-2;
- да осъди СХВП и встъпилата страна да заплатят разностите, направени в производството пред апелативния състав на СХВП, пред Общия съд и пред Съда.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят привежда три правни основания.

В рамките на основното правно основание той твърди, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че от правна гледна точка апелативният състав е длъжен да разгледа искането за обявяване на недействителност, както то е представено на отдела по заличаването. Според жалбоподателя обхватът на контрола се свежда до предмета на подадената от него жалба.

В рамките на допълнителните правни основания жалбоподателят твърди, че:

- Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото като приел, че са „ирелевантни“ доводите на жалбоподателя, според които встъпилата страна нарушила законите и регламентите, приложими в областта на разрешаването и регулирането на финансовите услуги и в областта на борбата с прането на пари, като предложила услуги, за които неговата марка „Halder“ била използвана в Германия (нарушение на член 56, параграфи 2 и 3 във връзка с член 15 от Регламент (ЕО) № 207/2009), и
- Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото като приел, че е налице вероятност от обръкване, въпреки че степенята на внимание на потребителите била „много висока“ (нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009).